

از : عبدالحسین سپنگا
اصفهان

بمناسبت هشتاد سالگی آکادمیسین دکتریان ریپکا هستشرق مشهور چکسلواکی

اموال یکی از بزرگترین دانشمندان ایران‌شناسی که مایه افتخار جهان علم و ادب میباشد بسن هشتاد سالگی رسیده است.

«دکتریان ریپکا» Rypka روز ۲۸ ماه مه ۱۸۸۶ میلادی در شهر «کرومہ ریز» در ایالت «موراوی» چکسلواکی متولد شده است.

آکادمیسین ریپکا استاد زبانهای فارسی، ترکی و عربی در دانشگاه معروف «شارل» پراک میباشد که بعد از دانشگاه سوربن بزرگترین دانشگاه‌های دنیاست، و بزرگترین نشان کشور چکسلواکی یعنی نشان جمهوری و جایزه دولتی بنام «کلمنت کوتوالد» با وهدیه شده است.

آکادمیسین ریپکا عضو فرهنگستان ایران و دارای دکترا افتخاری از دانشگاه‌های سوربن فرانسه و ورشو و نشان لژیون دونور فرانسه، نشان درجه اول دانش از ایران، نشان عالی جمهوری چکسلواکی میباشد و استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پراک و مؤسس و رئیس انتیتوی خاورشناسی و ایران‌شناسی چکسلواکی و عضو آکادمی های چکسلواکی، لهستان شوروی، آلمان، انجمن آسیائی فرانسه و انجمن تاریخ ترکیه و رئیس کمیته «طرح بزرگ تفاهم شرق و غرب» یونسکو در چکسلواکی و رئیس کمیته بین‌المللی تألیف و تدوین فرهنگ بین‌المللی ادبیات کلاسیک فارسی است.

آکادمیسین ریپکا از بزرگترین ایران‌شناسان جهان و در ادبیات قدیم و جدید

فارسی یکی از بزرگترین متخصصین جهان شناخته شده، مقام شامخ آکادمیسین ریپکا در کنگره بین المللی شرق شناسان منعقده در سال ۱۹۶۰ میلادی در مسکو مورد تکریم و احترام دانشمندان جهان قرار گرفت.

آکادمیسین ریپکا مدتها در ترکیه بمطالعه در زبان و ادبیات ترکی پرداخته و یکی از متخصصین ادبیات وزبان ترک بشمار می‌رود، این دانشمند بزرگ بیشترهم خود را بمطالعه ادبیات فارسی قرون وسطی و مخصوصاً آثار شاعر شهریار ایران نظامی گنجوی معطوف نموده است و قسمت اعظم آثار نظامی را بزبان چلک ترجمه کرده، محروم وحید دستگردی بنا بر تحقیقات و تبعاتی که درباره نظامی داشت مخصوصاً پروفسور ریپکا ارادت خاص میورزید و در مجله ارمغان تحت عنوان «مهین مستشرق دانشمند نظامی پرست پروفسور ریپکای چکوسلواکی» از ریپکا تحلیل کرد^۱ و عکس ریپکا و شرح حال اورا منتشر ساخت^۲

یکی از کتابهای ریپکا «زاائر ایران» یا مسافر ایرانی است که در سال ۱۹۳۴ تأثیف کرده و از مزایای این کتاب آنکه طی آن روابط موجود بین فرهنگ ایران و تاریخ و ادبیات تاجیکستان شوروی تشریح شده است و در آن کتاب فصل بزرگی بزبان هلندی ایران اختصاص یافته است، ترجمه آلمانی این کتاب در شهر لاپزیک آلمان بطبع رسیده و در هلنند توسط یکی از ناشرین بزرگ بزبان انگلیسی ترجمه شده است، ترجمه و انتشار این کتاب بزبانهای فرانسه و لهستانی نیز انجام یافته و امید است چنین کتاب مهم و مفید بزبان فارسی نیز ترجمه شود. در سال ۱۹۶۳ برای دومین بار این کتاب بوسیله آکادمی علوم چکسلواکی چاپ و منتشر شده است.

شاهکار ریپکا در زمینه ادب و فرهنگ ایران کتاب معروف او بنام «تاریخ ادبیات ایران» است که در یکهزار صفحه چاپ شده و علاوه بر اصل چلک بزبانهای آلمانی

۱ - مجله ارمغان سال شانزدهم فروردین ۱۳۱۴ شماره یک صفحه ۷ تا ۸

۲ - مجله ارمغان سال ۱۶ مردادماه ۱۳۱۴ صفحات ۲۲۱ تا ۲۲۶

انگلیسی، فرانسه‌وروسی ترجمه گردید و امیدا استدوزی بفارسی نیز ترجمه و تحقیقات دقیق این دانشمند ایران دوست درباره ادبیات مادر در دسترس و هورد استناد ایرانیان نیز قرار گیرد.

ریپکا در اردیبهشت ماه ۱۳۴۱ نسخه آلمانی این کتاب را با عرضهای بزرگ فارسی که بخط خود نوشته بود به پیشگاه شاهنشاه ایران تقدیم نمود و شاهنشاه آریامهر با توجه به نیم قرن خدمات کردن بهای این ایرانشناس بزرگ بفرهنگ ایران پاسخ عرضه اورا با دستخط و توشیح شخصی خود ارسال فرمودند و در این دستخط شاهنشاه از ریپکا دعوت فرمودند که هر موقع مایل باشد با ایران که وطن معنوی اوست مسافرت نماید دستخط شاهنشاه و هدیه ملعو کانه در پراک طی مراسم با شکوه مخصوصی با حضور وزیر فرهنگ و روسای آکادمی علوم و دانشگاهها و هیئت‌سفرای خارجی به پرسور ریپکا اعطای شد و اکنون اصل آن دستخط در قاب نفیسی در انتیتوی شرق‌شناسی پراک نگاهداری می‌شود^۱.

متن دستخط شاهنشاه در پاسخ عرضه پرسور ریپکا بشرح ذیل است:-

دانشمند محترم پرسور دکتریان ریپکا

نامه شمارا همراه با کتاب نفیس «تاریخ ادبیات ایران» دریافت داشتم و از باخت این هدیه پرارزش کمال امتنان را دارم، سالهای است که مردم ایران با تحقیقات استادانه شمادر باره ادب و فرهنگ این سرزمین آشنائی دارند و شما را بعنوان یکی از دوستداران واقعی و صمیمی تمدن و فرهنگ خویش کرامی میدارند، یقین است که شما خود در سفری که بهنگام برگذاری هزاره فردوسی بایران کردید، و همچنین درسایه همسافرتهای خود این علاقه و حق‌شناسی را از نزدیک شاهد بودماید، مردم ایران که بنابرگفته خود شما بیش از هرملت دیگری در جهان با ادبیات خویش دلستگی دارند فراموش نمی‌کنند که از هنگامیکه شما در سال ۱۹۱۱ نخستین نوشته تحقیقی خود را

۱ - روزنامه کیهان شماره ۵۹۱۵ مورخ ۲۰ فروردین ۱۳۴۲ سو مقاوله تحت

عنوان «بدعوت شاهنشاه یک ایرانشناس بزرگ امشب بطهران می‌اید».

درباره بهارستان جامی انتشار دادید تا کنون درست پنجاه سال است که فعالیت مستمر و خستگی ناپذیر شما صرف معرفی جنبه‌های مختلف ادب، عرفان و زبان‌شناسی ایران بدنیای غرب شده است و برای من مایه خوشوقی است که در این فرصت از جانب خود و همه ملت ایران این نیم قرن حیات پر افتخار ادبی را بشماتی بریک بگویم و سالیان دراز موقفيتهای بیشتری را در این راه برای شما آرزو کنم.

بسیاری از آثار شماتا کنون در مجلات و نشریات مختلف ایران، انتشار یافته و عده بیشماری از مردم ما آنها را خوانده‌اند، خود من مقاله تحقیقی جالبی را که شما درباره نظامی و هفت پیکراو بزبان فرانسه نوشته‌ور آن از اثر این سخن‌سرای بزرگ‌گما بعنوان عالیترین نمونه نوع خود در تمام جهان تجلیل کرده‌اید باعلاقه بسیار خوانده‌ام و کتاب «تاریخ ادبیات ایران» رانیز که قبل از انتشار آن اطلاع داشتم با همین علاقه‌مندی خواهم خواند.

من از خدمات گرانبهای شما بفرهنگ و ادب کهنسال ایران که اکنون خود شما یکی از اجزاء معنوی آن هستید، و همچنین از مساعی خالصانه همکاران‌تان در قسمت ایران‌شناسی انتیتوی شرقی پراک بنام ملت ایران تقدیر می‌کنم و بدیهی است که اگر وضع مراجی شما اجازه دهد، در هر موقع که مایل باشید با کمال میل آماده پذیرایی از شما در کشوری که حقاً وطن دوم شماست خواهیم بود.

«کاخ سفید سعدآباد نهم خرداد ۱۳۴۱»
ریکا طی عرضه مفصلی که به حضور شاهنشاه ایران تقدیم داشته پس از سپاسگزاری از مراحم ملوکانه می‌نویسد:

«فرمایشات مبارک ملوکانه که ایران را می‌بین دوم جان‌ثار دانسته‌اند روح و قلبم را تحت تأثیر قرار داده است زیرا علاقه جان‌ثار با ایران و تاریخ باعظامت این کشور باستانی و تمدن آن فوق تصور است، جان‌ثار همواره کفته و نوشهام که تمدن باستانی ایران از قدیمترین ادوار تاریخی سرمشق ملل دور و نزدیک بوده است.

مطالعه تاریخ ادبیات ایران و ترقیات کشور پهناور آن اعلیحضرت نه تنها

سر لوحة خدمات فرهنگیم بوده است بلکه تحقیق پیشتر در آن موجبات تشویق جان شار را در این راه فراهم ساخته و باعث گردیده است که همواره خدمات فرهنگی خود را در این راه دنبال کنم.

جان نثار مدیون سرنوشت خود هست که دقت خود را برای تشریح مدنیت ملتی که تا این پایه در راه مدنیت بشرقم برداشته است صرف کرده‌ام.

پس از سی سال که از تاریخ اقامت جان نثار در ایران می‌گذرد هنوز کوچکترین خاطره‌ای را از آن دوره و تماس با ملت مهمان دوست ایران فراموش نکرده‌ام و بهمین جهت با نهایت افتخار و سپاسگزاری دعوی را که از جان نثار فرموده‌اند قبول کرده و امیدوارم افتخار شرفیابی به پیشگاه همارک ملوکانه رادرک نموده خاطرات اقامتش سابق خود را در ایران عزیز تجدید نمایم.

جان نثار اطمینان دارم که ایران عزیز تحت رهبری شاهانه همقدم با کشورهایی که عالیترین فرهنگ دنیا را دارند بسرعت پیش خواهد رفت و جان نثار افتخار خواهم داشت که ناظر آن پیشرفت بوده و برای معرفی موقوفیت‌های کشور باستان ایران بسهم خود کوشش نمایم.»

این بود قسمتی از عریصه ریپکا که بخط فارسی خود نوشته و بحضور شاهنشاه ایران تقدیم داشته است.

ریپکا در جشن هزاره فردوسی با ایران آمد و بحضور اعلیٰ حضرت فقید باریافت و مورد تجلیل خاص قرار گرفت و روز چهارشنبه ۲۱ فروردین ۱۳۴۲ نیز بنا بدعوت شاهنشاه ایران با تفاق خانم خود با ایران آمد ^۱ و بحضور اعلیٰ حضرت همایون شاهنشاه ایران شرفیابی حاصل کرد و مورد تقد و مرحمت مخصوص قرار گرفت ^۲

ریپکا در مصاحبه مطبوعاتی وزارت دربار بهارسی شیرینی چنین گفت:

۱ - روزنامه اطلاعات شماره ۱۱۰۶۴ مورخ ۱۴۲/۱/۲۱

۲ - تهران ژورنال شماره ۲۶۶۱ مورخ ۱۸ آپریل ۱۹۶۳ مطابق ۱۴۲/۱/۲۸

سال قبل از این پس از یکسال اقامت در خاک مقدس ایران با توشہ فراوان و قلبی آکنده از هر ایران به چکسلوا کی مراجعت کردم جداسدن من ازملت نجیب ایران که تحت رهبری اعلیحضرت رضا شاه بسرمیردند برایم خیلی ناگوار بود و حالا با نهایت هستم پس از ۳۰ سال بدعوت شاهنشاه من باز ایران آمدم و در میان شما هستم ، همه کس بمن میگفت در این مسافرت دیگر آن تهران و ایران ۳۰ سال پیش را باز نخواهم شناخت و حالا که با ایران آمده‌ام می‌بینم که واقعاً تهران طوری تغییر کرده است که باور کردنی نیست در ۳۰ سال پیش جمعیت تهران کم و بیش یک کرور(۵۰۰ هزار نفر) بود و حالا مثل اینکه چهار کرور جمعیت دارد ، ترقیات در تمام شئون دیده می‌شود و هر چه ملاحظه می‌کنید در نتیجه پیش‌بینی و خدمات اعلیحضرت رضا شاه کمیر و خدمات اعلیحضرت محمد رضا شاه است ، اجازه بدھید که من بملت ایران بمناسبت این همه پیشرفت تبریک بگویم ، من یکماه در میان شما خواهم بود من حالا در سن ۷۷ سالگی هشتم مسافرت در این سن آنقدر آسان نیست ، اعلیحضرت همایونی بمن فرمودند ایران وطن دوم شماست و من نیز کاملاً تائید می‌کنم » پرسور ریپکا در این مصاحبه سخنان خود را با این بیت از حافظ پایان داد : -

چنان پرشد فضای سینه از دوست
که فکر خویش کم شد از ضمیرم
ریپکا در این جلسه مطبوعاتی راجع به خود مطالبی گفته که ذکر آن لازم
و مفید بنظر میرسد . -

او گفت « من ۳۰ سال قبل بمناسبت جشن هزاره فردوسی با ایران آمدم و قبل از آن نیز ایران را می‌شناختم . تحصیلات من در دانشگاه وین بفارسی و عربی و ترکی بوده است در پراک نیز هم اکنون یک استیتوی شرق شناسی وجود دارد ، تألیفات من درباره ایران زیاد است و شاید متوجه از ۳۰ مقاله و رساله و کتاب درباره ادبیات و دانشمندان و شعرای ایران تا کنون برشته تحریر در آورده‌ام ، تخصص من بیشتر در ادبیات فارسی بعد از اسلام است ، در چکسلوا کی هم اکنون شاگردان زیادی در رشته

ایران شناسی مشغول تحصیل هستند، در آنجا ما یک متخصص برجسته در خط میخی و پهلوی داریم بنام «پروفسور اتوکار کریما» وی دو کتاب راجع به مزدا وزرتشت نوشته است آثار شعرای ایران مانند نظامی گنجوی و عمر خیام و حافظ و فردوسی و چند شاعر ایران تا کنون هر یک چندین بار بطبع رسیده و علاقه مندان زیادی در خارج دارد من تا کنون ۲۰ بار منظمه هفت پیکر نظامی گنجوی را خوانده ام و هیچگاه از خواندن آن سیر نمیشوم و باید بگویم که هفت پیکر نظامی عالی ترین اثر رمانیک جهان است و تا کنون اثری باین ظرافت و لطافت و رمانیک در ادبیات جهان بوجود نیامده است.»

بسیار جای خوشوقتی و افتخار بود که در اوایل سال ۱۳۴۲ دیدار ریپکا در اصفهان نصیب نگارنده این سطور گردید و از نزدیک قیافه روش و چهره تابناک این دانشمند ایران دوست را زیارت کردم و برای ساعتی از مصاحبت این شخصیت بزرگ علم و ادب بهره مند و مستفیض شدم و امیدوارم در کنگره بزر کی که از مستشرقین جهان قرار است در آینده در تهران منعقد گردد باز هم موقعیت و موقوفیتی پیش آید که دوستان ایرانی ریپکا از تجدید دیدار بالا مسرور و متفخر شوند ، در خاتمه بنام یک فردا ایرانی دوست و علاقه مند به اکادمیسین ریپکا از گوش اصفهان سلام و درود خود را بوسیله شعری که در باره هشتادمین سال این نابغه علم و ادب سروده ام تقدیم امیسازم و آرزوه مند سالیان دراز بادامه خدمات عالیه خود نسبت بعلم و ادب و عالم انسانیت و مخصوصاً آثار ادبی ایران موفق و کامروا باشد .